

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 14	Utgitt 22. april	1949
--------	------------------	------

Innhold.

	Side
Bestem. om bruk av private motorbåter	247
Skr. om politivedtekt for Mykland	249
» om tillegg til husleievedtekta for Ålesund	251
» om anvendelse av bygningsloven i Gjerpen	252
» om tilleggsbestem. til brannlovens § 15 for Fævik branndistrikt i Fjære	252
Bestem. om ferie- og weekendkjøring med personmotorkjøretøyer ..	252
» om feriekjøring med private laste- og varebiler	253
Skr. om brigde i § 1 i stengjingsvedtekta for utsalgssteder i Sæbø ..	255
» om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Orkanger	255
» om vedtekt til bygningslovens § 74 for Namsos	256
Res. om utvidelse av kjøpstaden Stavern	256
» om reglem. for isbrytningstjenesten på kyststrekningen svenskegrensen—Kristiansand	258
» om erstatn. av Losfondet	261
» om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Sande ..	261
» om do. for Tjømø	262
» om do. av skog-, fjell- og jordkonsesjonsgrensene for Øvre Rendal	262
» om do. for Østre Gausdal	262
» om do. av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Fjotland	263
» om føresegner for fisket ved munningen av Oldenelva i Innvik ..	263
» om fredningstid for lakse- og sjøaurefisket i Namdal fiskeridistrikt	264
» om sams sauesanking i et fjellbeite i Fuse og Hålandsdal	264
Skr. om oppsynet under vårtorskefisket i Møre og Romsdal	265

Bestemmelser om bruk av private motorbåter.

30. mars.

Med hjemmel i lov av 14. mai 1917, om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 13. juni og 24. oktober 1947, har Samferdselsdepartementet fastsatt:

Bruk av private motorbåter som ordinært ikke nyttes i ervervs-messig trafikk er forbudt. Dog kan de nevnte motorbåter i tids-

30. mars. rommet 14. mai til og med 2. oktober kjøre inntil 30 km fra hjemstedet med fart ikke over 8 mil. Kjøringen kan foretas alle dager og hele døgnet i det foran nevnte tidsrom. For å bruke motorbåt som foran omhandlet, må eieren, eller den som på eierens vegne har rådighet over båten, ha hjemstedsbevis og kjøretillatelse utstedt på skjema nr. 2 h av det stedlige bensinkontor eller av motorbåtforening som eieren er tilsluttet som medlem.

Båtens eier, eller den som på eierens vegne har rådighet over båten, er pliktig til å stoppe for kontroll og å vise fram dette hjemstedsbevis, som må medbringes under kjøringen. Ved overtredelse av den fastsatte fartsgrense og/eller det fastsatte kjøreområde vil kjøretillatelsen bli inndratt for resten av perioden.

Det henvises for øvrig til Samferdselsdepartementets instruks for bruk av private motorbåter i ikke ervervsmessig trafikk, som fås utlevert sammen med hjemstedsbeviset.

I n s t r u k s .

Bruk av private motorbåter sommeren 1949.

I henhold til Samferdselsdepartementets avgjørelse skal bruken av private motorbåter i ikke ervervsmessig trafikk tillates i tidsrommet 14. mai til 2. oktober, dog således at de bare kan kjøre inntil 30 km fra hjemstedet. Største tillatte fart skal være 8 mil.

I den anledning vil samtlige private motorbåter som går inn under denne ordning bli utstyrt med hjemstedsbevis og kjøretillatelse (skjema nr. 2 h) som eieren eller den som på hans vegne har rådighet over båten må medbringe under kjøringen og på forlangende framvise for kontroll. Utstedelsen av skjema nr. 2 h finner sted ved de stedlige bensinkontorer. Dessuten kan motorbåtforeninger utstede disse bevis for de tilsluttede medlemmer. Motorbåtforeningene får de nødvendige skjemaer ved henvendelse til det stedlige bensinkontor.

Gjenpart av skjema nr. 2 h oppbevares hos motorbåtforeningen og sendes når kjøretiden er utløpet, samlet til det stedlige bensinkontor. Kjøring med de her omhandlede private motorbåter kan i det tillatte tidsrom foregå alle dager og hele døgnet. Motorbåtforeningene forutsettes å føre kontroll med at kjøringen bare foregår innen det tillatte område og at maksimalfarten 8 mil ikke overskrides. For så vidt en motorbåteier — hva enten han er tilsluttet vedkommende forening eller ikke — overtrer bestemmelsene og henstillinger ikke frukter, er det forutsatt at anmeldelse skjer til det stedlige bensinkontor som vil inndra kjøretillatelsen.

Under all kjøring er eier eller den som på eiers vegne har rådighet over motorbåt som her omhandlet pliktig til å stanse for kontroll og å framvise hjemstedsbevis.

Motorbåter som anvendes til ervervsmessig ferjing, transport 30. mars. av gods eller til ervervsmessig fiske (båtens eier må være berettiget til refusjon for bensinavgift) går ikke inn under denne ordning når de brukes til de foran omhandlede formål.

Skriv frå Justis- og politidepartementet.

1. april.

Etter fullmakt gjeve ved kgl. resolusjoner av 16. januar 1925 og 19. august 1932, jfr. lov av 6. juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov av 22. mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlege førestellingar m. v., lov av 19. april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov av 17. juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga, jfr. § 27 i lov av 13. mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Mykland heradstyre, Aust-Agder fylke, i møte 5. februar 1949 om politivedtekt for heradet. Vedtekta lyder slik:

§ 1. På offentlig stad (det er alle vegar, plassar, bryggjer eller tilgjenge der det er ålmenn ferdsle, eller som er etla til ålmenn ferdsle) eller innåt desse stadene, må det ikkje finnast opplaup, samanstiming av folk, skriking, ståk, slagsmål, uvyrda åtferd, så den offentlege orden vert skipla, folk hindra eller fersla meinka.

§ 2. På eller innåt offentlig stad er det forbode å dansa, spela kort, drikka eller by rusdrikk.

Likeeins er det forbode å skyta, brenne av fyrverk, dynamitt, eller anna sprengto, kasta ball, snøball, stein eller anna, som kan skada eller meinka ferdsla.

På eller innåt offentlig stad må ein handsama skytevåpen og driva sprengjingsarbeid med sers varsemd.

§ 3. Under aking med kjelke, sparkstøtting, ski og liknande på offentlig stad må ein syna turvande varsemd.

Politiet kan heilt eller delvis nekte skreiding på ski, kjelkar, sparkstøtting eller liknande på nærare fastsett offentlig stad.

§ 4. Hestar, kyr og anna fe må ikkje tjorast slik at dei kjem inn på offentlig stad, og heller ikkje sleppast til beite på innhegna veg.

Bind ein hestar eller andre dyr nær offentlig stad, må det vera så forsvarleg gjort at dei ikkje kan slita seg.

Heller ikkje må dei nå burt dit. Olme eller ustyrlege oksar, eller andre dyr som er fårlege for ålmenta, må ikkje gå lause på eller i nærleiken av offentlig stad.

§ 5. Hundar som er sinte eller brukar fara mot eller bita folk eller husdyr som ferdast på offentlig stad, eller skræma dei med gøyning, eller med å renna etter dei, skal eigaren eller brukaren halda i band eller lata gå med munnkorg.

1. april. Ukjende hundar og hundar som er herrelause, eller som flakkar ikring som dei skulde vera det, kan politiet (lensmannen) setja inn dersom hundane ferdast på offentleg stad, og gjera det kjent med lysing i blad eller oppslag. Melder ikkje eigaren seg innan 5 dagar og legg dei utgifter som har gått med, kan hunden seljast eller avlivast.

§ 6. Avfall, spiker, glasbrot, flasker, fruktskall og liknande må ikkje verta kasta på offentleg stad. Skogsavfall, kvist, bar og anna må ikkje verta liggjande på vegkant, vegskråning eller i veggrøft.

§ 7. Det er forbode å skjera, skriva eller teikna på gard og grind, vegstolpar, hus eller mur, som vender ut mot offentleg stad. Treplantingar, blomar eller andre ting som skal vera til ålmenn nytte eller pryð, må ikkje skadast på noko vis.

Plakatar eller kunngjeringar må ikkje verta sett opp offentleg utan etter løyve frå politiet, undanteke oppslag på ein eigedom, om det som gjeld eigedomen eller næringa til dei som bur der.

Lovleg oppsette plakatar eller kunngjeringar må ikkje rivast ned, flyttast, sulkast til eller gjerast uleselege.

§ 8. På kyrkjegard må ingen leika eller bruka åtferd som ikkje høver på sovoren stad. Ingen må gjera skade på gravstader, blomar eller gjerde.

§ 9. Offentlege framsyningar, konsertar og førestellingar av alle slag (kyrkjekonsertar undanteke) må ikkje haldast utan skriftleg løyve frå politiet for kvar gong.

Heller ikkje må nokon utan skriftleg løyve frå politiet som næring halda offentleg dans eller liknande.

Løyvet vert gjeve til einskild person, og politiet kan når som helst taka løyvet attende.

Slike tilstellingar må vera slutt kl. 1.

§ 10. Utan løyve frå politiet må ingen halda samkome med dans eller anna samkome av berre eller for størsteparten selskapeleg eller underhaldande art, dersom det er ålment tilgjenge eller tilgjenge for lagslemar eller liknande.

Løyvet vert gjeve til ein einskild person som den ansvarlege.

Som vilkår for løyvet kan politiet:

- a. Fastsetja avgrensingar til visse dagar eller til visse tider av døgret, likevel ikkje lenger enn til kl. 1, men slik at bygda sine egne lag i sers høve kan få løyve til å halda fram til kl. 3.
- b. Krevja at det på møtestaden så lenge samkoma varer, er tilstades ordensvern som er godkjent av politiet.

c. Krevja høveleg betaling til ekstra politioppsyn på og utanom 1. april. møtestaden.

Forskotsbetaling kan krevjast.

Offentleg tillysing er forbode før løyve er gjeve. Eit gjeve løyve kan politiet når som helst taka attende.

Ordensvernet har som plikt å sjå etter at alt går sømeleg og fredeleg for seg. Politiet kan krevja hjelp av ordensvernet, t. d. ved arrestasjonar på eller ved møtestaden.

§ 11. For løyve etter § 9 vert å leggja ei avgift til heradskassa på 5 til 20 % av bruttoinnkoma, fråreikna avgift til staten etter avgjerd av politiet (lensmannen).

Bygda sine eigne lag er fritekne for avgift, sameleis tilstellingar som vert haldne for misjons- og velgjerande føremål.

Avgift kan ettergjevast av formannskapet.

§ 12. På offentlege tilstellingar og samkomor av alle slag, må ingen syna usømeleg framferd eller gjera noko som kan skipla eller vera til meins for samkoma.

Fullle folk og dei som ber seg usømeleg åt, skal visast burt. Dei som skipar til samkoma, har plikt til å syta for orden og sømd.

§ 13. Det er forbode å selja eller gjeva tobakk i noko form til born under 15 år.

Mot dagsett skriftleg fråsegn frå foreldre eller andre føresette, kan born under 15 år få lov til å kjøpa tobakk, når mengda er oppgjeve.

§ 14. Brot på denne vedtekta vert straffa etter § 339 nr. 2 i straffelova, såframt ikkje strengare straffevedtak vert å nytta.

§ 15. Denne vedtekta tek til å gjelda 1 månad etter at den er stadfest av Justisdepartementet.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

1. april.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Ålesund kommune, Møre og Romsdal fylke, 22. februar 1949 om tillegg til husleievedtekta for Ålesund stadfestet 9. desember 1941, jfr. lov av 16. juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av formannskapet omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regel gjelder ikke i tilfelle av det husrom det spørres om, skal være til kontor, butikk, lager eller lignende til bruk for stat eller kommune når slik bruk er uomgjengelig nødvendig. Dette blir i tilfelle av tvist avgjort av vedkommende departement.

Brott på forbudet blir straffet med bøter, jfr. § 339 nr. 2 i straffeloven.

1. april. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 bestemmer departementet, i samsvar med vedtak av Gjerpen herredstyre i møte 18. februar 1949, at bygningsloven skal gjelde for hele Gjerpen herred, Telemark fylke.

1. april. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 67 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 godkjenner departementet slik tilleggsbestemmelse til nevnte lovs § 15, 1. ledd, for Fævik branndistrikt, Fjære herred, Aust-Agder fylke:

Skorsteinspiper, loddpiper, anbringere og trukne rør skal minst feies 3 ganger årlig.

2. april. **Bestemmelser om ferie- og weekendkjøring med personmotorkjøretøyer.**

Med hjemmel i lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 13. juni og 24. oktober 1947 har Samferdselsdepartementet fastsatt:

- I. Med privat person-motorvogn og motorsykler kan det i månedene juni, juli og august kjøres inntil 100 km veglengde (alminnelige ferjestrekninger regnes med) fra bopel, (angitt i vognkortet) fra lørdag kl. 14.00 til søndag kl. 24.00. Dette gjelder ikke for kombinerte biler.
- II. Med private person-motorvogn og motorsykler samt med lærevogner kan det i tidsrommet fra og med 14. mai 1949 til og med 2. oktober 1949 (som er siste dag for slik kjøring) kjøres fritt en tre-ukers ferietur. Dette gjelder også for kombinerte biler.

Vognkortet skal i tilfelle være påført anmerkning herom sålydende:

«Feriekjøring i tidsrommet / til / 1949».

Samtidig med påtegningen skal det utskrives en kjøretillatelse på skjema nr. 2 j — 49. De ukedatoer på denne kjøretillatelse som ikke nyttes skal fraklippes før den leveres bileieren.

Påtegning og utskrivning av kjøretillatelse finner sted foruten ved bensinkontorene også hos Kongelig Norsk Automobilklub, Norges Automobil-Forbund, Norsk Motor-Klubb, Arbeidernes Motorklubb og Motorførerernes Avholdsforbund, samt hos disse organisasjoners stedlige avdelinger.

Påtegningen og kjøretillatelsen er bare gyldig når den er 2. april. stemplet og underskrevet med blekk av det kontor og den person som har gitt den.

Når feriekjøringen begynner på annen ukedag enn lørdag, f. eks. på en onsdag, gis påtegning om feriekjøring til og med tirsdag, 3 uker senere. Kjøringen kan i slikt tilfelle begynne kl. 00.00 den første dag og avsluttes kl. 24.00 den siste dag som påtegningen er gitt for.

Hvor det på grunn av lange avstander kan være vanskelig for bileierne å komme fram til bensinkontorene eller til de foran nevnte bilorganisasjoner, bør bensinkontorene henvende seg til lensmennene med anmodning om å gi påtegningen.

Det kan bare gis påtegning om feriekjøring for hver vogn for en 3 ukers periode i inneværende år. Dette gjelder også om vognen i sommerens løp skifter eier, eller om to eller flere personer eier en vogn sammen. Mister en bileier vognkortet og får utstedt ett nytt, kan vedkommende ikke få påtegning om feriekjøring.

Treukers perioden kan ikke oppdeles i 2 eller flere etapper.

Endring av gitt feriekjøring kan bare utføres av det stedlige bensinkontor etter skriftlig og begrunnet søknad.

Kjøring til grensetollsted eller til ferjested for å foreta turisttur i andre land, må i tilfelle gå inn under vedkommendes rett til feriekjøring. Weekendkjøring kan således ikke benyttes for slik kjøring. Bensinkontorene gir fornøden kjøretillatelse samtidig med at feriekjøringen avskrives i vognkortet.

Bestemmelser om feriekjøring med private laste- 2. april. og varebiler.

Med hjemmel av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer med senere endringer, jfr. kgl. resolusjoner av 13. juni og 24. oktober 1947, har Samferdselsdepartementet fastsatt:

Med private laste- og varebiler kan det i tidsrommet fra og med 14. mai 1949 til og med 2. oktober 1949 (som er siste dag for slik kjøring), kjøres en tre-ukers ferietur innenfor 150 km's veglengde fra eierens bopel (angitt i vognkortet) når vognkortet er påført bemerkning herom sålydende:

«Feriekjøring i tidsrommet / til / 1949
innenfor 150 km fra».

De foran omhandlede motorkjøretøyer som er tilsluttet transportformidlingssentral, skal ha denne påtegning utstedt av vedkom-

2. april. mende sentral. For de øvrige motorkjøretøyer kan påtegning gis enten ved bensinkontorene eller ved en transportformidlingssentral.

Samtidig med påtegningen skal det utskrives en kjøretillatelse på skjema nr. 2 j — 49. De ukedagene på denne som ikke nyttes skal fraklippes før den leveres bileieren.

Påtegningen skal for å være gyldig, være stemplet og underskrevet med blekk av det kontor som gir den.

Transportformidlingssentralene må, når de gir disse påtegninger for yrkesbilene være ansvarlige for at den ordinære transportvirksomhet ikke blir skadelidende.

Samferdselsdepartementets forskrifter av 3. juni 1942, § 10 lyder:

«På en lastebil må, selv for enkelt gang, ikke befordres flere enn 8 personer uten at vognen i den anledning er forevist for politiet, som kan kreve den utstyrt på en måte som den bilsakkyndige særskilt har godkjent for det bruk. Politiet gir i tilfelle vognkortet fornøden påtegning.

Fører av lastevogn som — selv for enkelt gang — befordrer flere enn 8 personer, må ha førerkort for offentlig personbefordring.»

Når feriekjøringen begynner på annen ukedag enn lørdag, f. eks. på en onsdag, gis påtegning om feriekjøring til og med tirsdag, 3 uker senere. Kjøringen kan i slikt tilfelle begynne kl. 00.00 den første dag og avsluttes kl. 24.00 den siste dag som påtegningen er gitt for.

De bileiere som har flere laste- og/eller varebiler kan bare få feriekjøring for en av disse.

Hvor det på grunn av lange avstander kan være vanskelig for bileierne å komme fram til bensinkontorene eller transportformidlingssentralene, bør bensinkontorene henvende seg til lensmennene med anmodning om å gi påtegningen.

De transportformidlingssentraler og lensmenn som gir påtegning om feriekjøring, må hver uke sende til det stedlige bensinkontor oppgave over kjøretøyets kjennemerke samt tidsrommet for feriekjøring.

Det kan bare gis påtegning om feriekjøring for hver vogn for en 3 ukers periode i innværende år. Dette gjelder også om vognen i sommerens løp skifter eier, eller om to eller flere personer eier en vogn sammen. Mister en bileier vognkortet og får utstedt ett nytt, kan vedkommende ikke få påtegning om feriekjøring. Treukers perioden kan ikke oppdeles i 2 eller flere etapper.

Endring av gitt feriekjøring kan bare utføres av det stedlige bensinkontor etter skriftlig og begrunnet søknad.

Kjøring til grensetollsted eller til ferjested for å foreta turist- 2. april.
tur i andre land, må i tilfelle gå inn under vedkommendes rett til
feriekjøring. Transportformidlingssentralen eller bensinkontoret gir
fornøden kjøretillatelse samtidig med at feriekjøringen avskrives i
vognkortet.

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

5. april.

Etter fullmakt gjeve ved kgl. resolusjon frå 25. april 1924
stadfester departementet i samhøve med lov nr. 5 frå 25. juli 1913
med nokre redaksjonelle brigde vedtaket åt Sæbø heradstyre,
Hordaland fylke, i møte 21. januar og 4. mars 1949 om brigde i § 1
i den vedtekta som no gjeld om stengjingstid for utsals-
stader.

Brigdet gjeld inntil vidare å rekne frå 26. april 1949.

Frå same dagen fell § 1 i den eldre vedtekta burt.

Vedtekta lyder så:

Ny § 1.

- A. Utsalgsstader for varer skal med dei nedannemnde undantak på
kvardagar vera stengde frå kl. 18 til kl. 8.30. Fredag skal det
stengjast kl. 20 og laurdag kl. 17.30. Dei siste 10 kvardagar
fyre jolafta kan utsalgsstadene haldast opne til kl. 20. Påske-,
pins-, jol- og nyårsafta stengjast kl. 15.
- B. På sun- og helgedagar og på 1. og 17. mai skal det haldast
heilt stengt.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

5. april.

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25. juli 1913 om lukningstid
for utsalgssteder, jfr. kgl. resolusjon av 25. april 1924, stadfester
departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som
herredstyret i Orkanger, Sør-Trøndelag fylke, har gjort i møte
4. mars 1949 til ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder
i kommunen.

Vedtekten skal gjelde inntil videre fra og med 26. april 1949.

Fra samme dag opphører den eldre vedtekts bestemmelser å
gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal med de unnatak som er nevnt neda-
for holdes lukket fra kl. 17.00 til kl. 9.00. Lørdager og dager
før helgedager stenges kl. 16.00. Fredager kan det holdes åpent
til kl. 18.00.
- Nyttårs-, påske-, pinse- og julaften stenges kl. 14.00.
- B. Søn- og helgedager, samt 1. og 17. mai holdes helt stengt.

5. april.

§ 2. Utsalg som bare selger:

Alkoholfri drikker, aviser, tidsskrifter, papir, kort, frimerker, brød og konditorvarer, frukt og tobakk, skal være stengt fra kl. 21.00 til kl. 9.00.

Søn- og helgedager, samt 1. og 17. mai kan holdes åpent fra kl. 18.00 til kl. 21.00. Julaften stenges kl. 16.00.

§ 3. Unntatt fra disse bestemmelser er:

Melkeutsalg, salg av bensin og smøreoljer fra bensinstasjon samt apotek. For melkeutsalg, jfr. helligdagslovgivningen og julaften lov av 14. juli 1897.

§ 4. I stengetiden må ikke kunder slippes inn, men kunder som er kommet inn før stengetid kan ekspederes.

§ 5. Brudd på disse bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

6. april.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Namsos bystyre i møte 10. mars 1949 om vedtekt til bygningslovens § 74 for Namsos.

Vedtekten lyder så:

For så vidt ikke annerledes er bestemt i byplanen (jfr. § 26) gjelder følgende regler:

Ingen bygning må innredes til beboelse eller arbeidsrom i mer enn 3 etasjers høyde, kjeller og loft ikke medregnet. Loft medregnes dog i etasjetallet, når det er anordnet rom som omhandlet i §§ 104 og 105, og disse rom har større utstrekning enn $\frac{1}{3}$ netto av bygningens samlede grunnflate.

Ved beregningen av grunnflaten medregnes murene.

Bryggerhus, rulle- og strykerom medregnes ikke når rommene ikke nyttes i næringsøyemed.

8. april.

Kongelig resolusjon.

I.

§ 1. Fra 1. juli 1949 overgår til kjøpstaden Stavern et område av Brunlanes herred som ligger mellom kjøpstadens tidligere grenser og følgende nye grenselinje:

Fra bygrensen ved krysset av Kysthospitalvegen og Helgerovegen går den nye grenselinje over Helgerovegen i nordlig retning til det sørvestre grenseskille for gnr. 41, bnr. 17, Rukama. Grenselinjen følger denne eiendoms grense i nord-vestlig retning til skillet mellom innmark og utmark for gnr. 41, bnr. 3, Auserød, hvilket

skille den følger idet den går over et litet fjell og videre i mer vestlig 8. april. retning langs et steingjerde til den støter mot steingjerdet som danner skillet mot gnr. 40, bnr. 1, Grevle nordre. Herfra går grenselinjen i nordvestlig retning følgende steingjerdet som danner grenseskillet mellom gnr. 41, Auserød, og gnr. 40, Grevle nordre, passerer bekken som danner skille mellom gnr. 41, bnr. 1 og 3 og videre i samme retning til fjellet. Herfra går grenselinjen i nordlig retning over en klove følgende grenseskillet mellom gnr. 41, bnr. 1, Auserød, og gnr. 42, bnr. 1, Torsrød, idet den dreier østover og går over fjellet mot grenseskillet mellom gnr. 41, bnr. 18, Sletta, og gnr. 42, bnr. 1, Torsrød, som den følger til den tidligere bygrense i Knappelia.

For øvrig viser en til kart over Auserød opptatt mai 1947 av Norsk Oppmåling og Planlegging i målestokk 1 : 1 000 som følger saken, og hvor den nye grenselinje er inntegnet med blått.

§ 2. Den nye grenselinje skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Kommunaldepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. Den delen av Brunlanes herred som etter § 1 legges til kjøpstaden Stavern (byutvidelsesområde), skal fra 1. juli 1949 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30. juni 1949 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdet.

§ 4. De personer som 1. juli 1949 har hjemstavn i Brunlanes, anses å ha hjemstavn i Stavern for så vidt de hadde eller — i tilfelle av fravær — senest har hatt fast bopel på byutvidelsesområdet.

§ 5. De personer som ved overføringen bor på byutvidelsesområdet, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kommunal stemmerett, anses som bosatt i Stavern fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte område.

§ 6. De personer som 1. januar 1949 hadde bopel på byutvidelsesområdet, anses ved skattelikningen for budsjetåret 1. juli 1949 til 30. juni 1950 med omsyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidete bykommunen og av statsskatt for budsjetåret 1. juli 1949 til 30. juni 1950 skal foregå ved likningsmyndighetene i Stavern og etter de regler som gjelder for Stavern i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 7. Bygninger i byutvidelsesområdet nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdet, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

8. april. § 8. På byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22. februar 1924.

§ 9. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Brunlanes prestegjeld som denne resolusjon måtte gjøre nødvendig.

II.

Etter bykommunelovens § 58 godkjennes Stavern bystyres vedtak av 16. desember 1948 om å overta visse nærmere angitte forpliktelser som økonomisk oppgjør med Brunlanes kommune i anledning av byutvidelsen.

8. april.

Kongelig resolusjon.

Reglement for isbrytingstjenesten på kyststrekningen svenskegrensen—Kristiansand S. fastsettes i samsvar med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Når isforholdene på kyststrekningen svenskegrensen—Kristiansand S. gjør det påkrevd, setter Havnedirektøren i verk isbryting i den utstrekning det til enhver tid er mulig.

§ 2. Isbrytingstjenesten har til formål å assistere skipsfarten på den nevnte kyststrekning og ellers å yte bistand når humanitære eller andre hensyn tilsier det.

Det skal søkes satt i verk et så effektivt samarbeid som mulig med lokale isbrytere i havnene.

§ 3. Anmodninger om isbryterhjelp sendes Havnedirektøren, Uranienborg terrasse 22, Oslo, telegramadresse: Havnedirektøren, Oslo.

Anmodninger fra skip i sjøen skal være fulgt av opplysninger om skipets art, navn, hjemsted, størrelse og bestemmelsessted, samt om lastens art og mengde. Det må også meddeles når skipet ventes å være i farvann der det kan bli behov for isbryterhjelp.

Når føreren av et skip som skal forlate havn hvor det er havnefoged, finner det nødvendig å få isbryterhjelp til å komme ut i klart farvann, skal han rette henvendelse til havnefogden om hjelp. Tidspunktet når fartøyet er klart til avgang skal angis.

Hvis det ikke er havnefoged i den havn som skal forlates, sendes anmodningen om isbryterhjelp direkte til Havnedirektøren fulgt av

de opplysninger om skipet og lasten som er nevnt ovenfor vedrør 8. april. rende skip i sjøen.

Alle anmodninger om isbryterhjelp må sendes inn så tidlig som tilhøva gjør det mulig slik at isbrytingstjenesten kan treffe sine disposisjoner i god tid.

§ 4. Isbryterhjelp ytes som regel vederlagsfritt i vanlig trafikkerte farvann.

Søkes det om hjelp av isbryter til eller fra havner eller losse- og lasteanlegg av privat art, kan det beregnes en godtgjøring pr. time for den tiden isbryteren bruker til å slå opp råk til slike steder fra hovedråk eller åpent farvann.

Godtgjøringen fastsettes for hvert år av Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet etter forslag av Havnedirektøren.

Godtgjøring kan også forlanges av Havnedirektøren når slep av fartøyer eller annen assistanse legger beslag på isbryteren utover det alminnelige.

Ytes det hjelp som må anses som berging, kommer bestemmelsene i lov om sjøfarten av 20. juli 1893 kap. 9 til anvendelse ved fastsetting av bergelønnen.

II. Fartøyers forhold under isbryterassistanse.

§ 5. Føreren av skip som tar imot hjelp av en isbryter, skal — uansett om det er anmodet om hjelp eller ikke — rette seg etter de direktiver som blir gitt fra isbryteren.

§ 6. På ethvert skip som assisteres av en isbryter, skal følgende regler iakttas:

- a) En må når som helst være klar til å bakke maskinen med full kraft.
- b) Når flere skip følger etter isbryteren, må intet skip gå forbi et annet uten etter utrykkelig ordre fra isbryteren.
- c) Skip som slepes, må ikke bruke propellen uten etter ordre fra isbryteren. Slepetrosen må være fastgjort på en slik måte at den hurtig kan kastes loss. Det skal stadig stå en mann klar til å la trossen gå.
- d) Havarier som er av betydning for skipets fortsatte seilas, skal straks meddeles isbryteren.

§ 7. Når skip under isforhold assisteres av isbryter, skal under seilas og manøvrer i isen nyttes de særlige signaler som er gjen-gitt nedenfor.

Lydsignaler gis med dampfløyte eller sirene (av seilfartøyer med tåkehornet). Når signaler gis av isbryteren skal de gjentas fra skip til skip så vidt mulig i den rekkefølge de følger etter isbryteren. Dette gjelder dog ikke signal 5.

8. april.
- betyr en tone av om lag 4 sekunders varighet.
 - betyr en tone av om lag 1 sekunds varighet.
- Oppholdet mellom de enkelte toner i et signal skal være om lag 1 sekund.
- ▲ betyr en kjegle med spissen opp.
- ▼ betyr en kjegle med spissen ned.
- betyr en kule.

Betydning av signaler:

Nr.	Signal	Gitt fra isbryteren	Gitt fra assistert skip	Med signalfigurer. (Disse gis bare fra isbryteren og besvares med svarstanderen).
1	-	Gå forover (Følg etter)	Jeg går forover (Jeg følger etter)	▲
2	..	Minsk farten (Gå sakte forover)	Jeg minsker farten (Jeg går sakte forover)	
3	--	Stopp	Jeg stopper	
4	...	Bakk	Jeg bakker	
5	..-	Vær klar til å ta imot (eller la gå) sleperen	Jeg er klar til å motta (eller la gå) sleperen	•
6	----- (Gjentatte lange)	Arbeidet begynner (eller sluttes)	Jeg er klar	▼
7	 (Gjentatte korte)	Oppmerksomhetssignal		

Alle andre meddelelser signaleres etter reglene i den internasjonale signalbok. Ellers gjelder de i de internasjonale sjøveisregler gitte forskrifter med hensyn til lydsignaler under tåke, lydsignaler for skip i sikte av hverandre og signaler for skip i nød.

III. Instruksjonsrett og ansvar.

§ 8. Isbryterens fører er berettiget til å handle etter beste skjønn under utførelsen av isbryting og treffer de nødvendige av-

gjørelser med hensyn til disposisjoner som er påkrevd for å hjelpe 8. april. fartøyer i isen. Fartøyer som ikke nøyaktig følger anvisninger fra isbryteren kan ikke påregne hjelp.

Staten overtar intet ansvar for skader som kan oppstå på fartøyer som hjelpes gjennom isen av isbryteren.

IV. Ismeldinger.

§ 9. Når situasjonen krever det, vil det bli sendt ut meddelelser om isforholdene ved kringkasting. Disse utsendinger foregår til tider og på frekvenser som blir kunngjort i «Etterretninger for sjøfarende».

Fartøyer i svenske, danske og finske havner vil kunne få de norske ismeldinger ved henvendelse til de respektive lands ismeldingstjeneste.

Kongelig resolusjon.

8. april.

I medhold av lov om losvesenet av 9. april 1948 § 22, punkt 2, litra f, fastsettes følgende bestemmelser om erstatning av Losfondet til statsloser og losbåtmannskaper for tapte eiendeler.

1. Vedkommende departement yter erstatning av Losfondet for eiendeler som en statslos eller et losbåtmannskap har mistet i sitt yrke ved forlis eller som følge av brann eller annet havari på skip eller losskøyte med inntil henholdsvis kr. 1 000 og kr. 750.

2. Hvis vedkommende statslos eller losbåtmannskap omkommer som følge av forliset, brannen eller annet havari, utbetales beløpet til hans etterlatte.

Kongelig resolusjon.

8. april.

I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a. Etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første ledd og § 4 til 0, og
 - b. etter jordkonsesjonslovens § 1, første ledd til 0,
- for Sande herred, Vestfold fylke.

II. Kongelig resolusjon av 21. juli 1911 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen for herredet oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

8. april.

Kongelig resolusjon.

I. Konesesjongsgrensene etter skogkonesesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonesesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a. Etter skogkonesesjonslovens § 2, § 3, første og annet ledd, og § 4, til 0,
- b. etter jordkonesesjonslovens § 1, første og tredje ledd, til 0, for Tjømø herred, Vestfold fylke.

II. Etter skogkonesesjonslovens § 1 bestemmes for samme herred at lyng- og heistrekninger og andre skogbare utmarkstrekninger som er høvelige til barskogavl skal inngå under skoggrunn.

III. Kongelig resolusjon av 7. juni 1918 om nedsettelse av jordkonesesjongsgrensen for innenbygdsboende og kongelig resolusjon av 31. mai 1935 om nedsettelse av skog- og jordkonesesjongsgrensene for utenbygdsboende for samme herred oppheves.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

8. april.

Kongelig resolusjon.

I. Konesesjongsgrensene etter skogkonesesjonsloven av 18. september 1909, fjellkonesesjonsloven av 27. august 1915, og jordkonesesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5, 5 og 4 — slik:

- a. etter skogkonesesjonslovens § 2, § 3, første ledd, og § 4, til 0, og etter § 3, annet ledd, til 250 dekar,
 - b. etter fjellkonesesjonslovens § 1, første ledd, til 200 dekar, og
 - c. etter jordkonesesjonslovens § 1, første ledd, til 0, og etter § 1, tredje ledd, til 100 dekar,
- for Øvre Rendal herred, Hedmark fylke.

II. Den kongelige resolusjon av 12. juli 1918 om nedsettelse av skogkonesesjongsgrensen for samme herred oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

8. april.

Kongelig resolusjon.

I. Konesesjongsgrensene etter skogkonesesjonsloven av 18. september 1909, fjellkonesesjonsloven av 27. august 1915 og jordkonesesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5, 5 og 4 — slik:

- a. etter skogkonesesjonslovens § 2, § 3, første og annet ledd, og § 4, til 0,
- b. etter fjellkonesesjonslovens § 1, første ledd, til 200 dekar, og

- c. etter jordkonesesjonslovens § 1, første ledd, til 0, og etter § 1, tredje ledd, til 5 dekar, for Østre Gausdal herred, Opland fylke. 8. april.
- II. Den kongelige resolusjon av 4. mai 1917 om nedsettelse av skogkonesesjongrensen for samme herred oppheves.
- III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

8. april.

I. Konesesjongrensene etter skogkonesesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonesesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a. etter skogkonesesjonslovens § 2, § 3, første ledd og § 4, til 0, og b. etter jordkonesesjonslovens § 1, første ledd, til 0, for Fjotland herred, Vest-Agder fylke.

II. Lyng- og heistrekninger og andre skogbare utmarkstrekninger i samme herred som er høvelige til barskogavl, skal gå inn under skoggrunn etter skogkonesesjonslovens § 1, første ledd.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongeleg resolusjon.

8. april.

I.

I medhald av lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. frå 27. februar 1930 §§ 29 og 30, litr. a, jfr. § 39, siste leden, vert fastsett desse føreseigner for fisket ved munningen av Oldenelva, Innvik herad, Sogn og Fjordane fylke:

1. Innafor området ved munningen til Oldenelva avgrensa mot sør ved den nye brua over Oldenelva og mot nord ved ei line frå elva nordafor huset til R. J. Skarstein på vestsida av Oldenbukta og over til søre kanten av det store gjelet på innleggsteigen til Halvard Muri på autsida av bukta, er det forbodi å bruka kastenot og drivgarn til fiske frå og med 1. mai til og med 31. august.

Dette forbodet gjeld likevel ikkje bruk av reiskap med moskevidd på minst 5,8 cm i tida frå tysdag kl. 18 til fredag kl. 18 når det til auke av matrikkelskylda er teki omsyn til slikt fiske ved skyldlegging etter lov frå 6. juni 1863. Nemnde moskevidd vert rekna frå knutes til knutes midpunkt i våt stand.

Forbodet gjeld heller ikkje fangst av sild eller brisling med vanlege silde- eller brislingnøter som er minst 150 meter lange og 18 meter djupe og som overalt har den vanlege moskevidd for slike nøter, eller for bruk av pirnot (kastenot) som ikkje er over 70 meter lang og 8 meter djup.

8. april. 2. På eit område ved utlaupeet av Oldenelva mellom den nye brua over elva og ei line frå sørenden av Skarsteinkaia til huset til Sivert A. Muri er det likevel forbodi å bruka slik pirnot (kaste-not) som er nemnd under punkt 1, 3. ledd, i tida frå og med 21. juli til og med 31. august.

II.

Brot på desse føresegner er straffbart.

III.

Desse føresegner vert sett i kraft straks.

8. april. **Kongelig resolusjon.**

I.

I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27. februar 1930 § 39, litr. a, jfr. siste ledd, fastsettes disse bestemmelser om den årlige fredningstid for lakse- og sjøaurefisket i Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke, i året 1949:

1. Den årlige fredningstid etter nevnte lovs § 17 varer om våren til og med 4. mai.

2. Kgl. resolusjon av 19. juli 1912 om årsfredningen for fiske med stang og håndsnoere i Namdal fiskeridistrikt og kgl. resolusjon av 16. august 1929 og av 5. september 1930 om årsfredningen for kastenotfisket i en del elver i samme fiskeridistrikt endres slik at den årlige fredningstid om våren varer til og med 4. mai.

3. Denne resolusjon gjør ingen endring i forordning av 3. februar 1941 om årsfredningen for fiske med kastenot (dragnet) etter sjøauere i sjøen i Namdal fiskeridistrikt.

II.

Brudd på disse bestemmelser er straffbart.

III.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

8. april. **Kongelig resolusjon.**

I medhald av §§ 65—66 i lov frå 22. juni 1928 om ymse jordspørsmål, vert det pålagt alle interesserte i forhold til den nytte kvar har av tiltaket å hjelpa til med samsauesanking i eit fjellbeite i Fusa og Hålandsdal herader, Hordaland fylke.

Beitefeltet har etter jordstyret si fråsegn desse grenser:

8. april.

Grensa byrjar i Kvandalselva i nedre kanten av Skjelbreid si sætermark. Fylgjer denne grensa vestover til Koldals eigedom. Herfrå vestover over Koldal, Lundervik og Hellands eigedom, litt nedanfor fjellbruna. Likeeins nordover Havskaars eigedom til Havskaars sætermark. Fyl vest- og nordgrensa av denne sætermark til Dales eigedom. Langs denne nordover, noko ned frå fjellbruna, til Aadlands sætermark. Langs vest og nordgrensa av denne til grensa mot Samnanger. Langs denne, fyrst i nordaust, seinare mot sør til grensa mot Hålandsdal, og langs denne sørover til der ein byrja.

Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

8. april.

Departementet har bestemt at oppsynet under vårtorskefisket i Møre og Romsdal skal heves lørdag 9. april d. å.

Utgiver: Statsrådsekretær Leif Østern.

